

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 439/2015
12.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Г., због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 4. у вези става 3. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г., адвоката Д.Т. поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 597/13 од 05.02.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж 81/15 од 26.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г., адвоката Д.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 597/13 од 05.02.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж 81/15 од 26.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 597/13 од 05.02.2015. године, окривљени М.Г. оглашен је кривим због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 4. у вези става 3. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 43.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж 81/15 од 26.02.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Г., адвоката Д.Т. и пресуда Основног суда у Краљеву К 597/13 од 05.02.2015. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Г., адвокат Д.Т., због повреде закона - члана 13. ЗКП, члана 16. ст. 2, 4. и 5. ЗКП, члана 451. ст. 1. и 2. ЗКП, члана 68. став 1. тач. 6), 8) и 10) ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде члана 2. КЗ, са предлогом: "да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће у целости укинути пресуду Вишег суда у Краљеву Кж 81/15 од 26.02.2015. године и предмет вратити на поновно одлучивање по жалби".

Врховни касациони суд је, након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г., доставио Републичком јавном тужиоцу одржао седницу већа у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења само је формално означио да је наведеним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљеном, не наводећи због чега сматра да се на доказу – налазу и мишљењу вештака телекомуникационе струке З.Л. пресуда не може заснивати, а из образложења захтева и навода да изведени докази, па и налаз и мишљење вештака телекомуникационе струке З.Л. не пружају основ за закључак да је окривљени критичном приликом са умишљајем пријавио да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности иако је знао да то дело није учињено, као и навода

да другостепени суд приликом доношења правноснажне пресуде није у довољној мери испитао списе предмета првостепеног суда, нити исте размотрио на адекватан начин, произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа окривљеног у извршењу предметног кривичног дела.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде одредбе члана 13. ЗКП, члана 16. ст. 2, 4. и 5. ЗКП, члана 451. ст. 1. и 2. ЗКП, члана 68. став 1. тач. 6), 8) и 10) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 2. КЗ, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г., адвоката Д.Т., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.